

Πληττόμενοι αγρότες, όπως πατατοπαραγωγοί

Φέτος δημιουργήθηκε μεγάλο πρόβλημα διάθεσης και ως εκ τούτου εισοδήματος κτηνοτρόφων και παραγωγών φράουλας, πατάτας και ενδεχομένως για το καρπούζι..

Η πανδημία του κορονοϊού δημιούργησε τεράστια προβλήματα και για πατάτα. Μοναδικά σημεία πώλησης ήταν μόνο Σούπερ Μάρκετ και μανάβικα, και αυτά μειωμένων πωλήσεων, λόγω του περιορισμού μετακίνησης των καταναλωτών. Τα υπόλοιπα σημεία πώλησης, που απορροφούσαν μεγάλες ποσότητες πατάτας, όπως των χώρων εστίασης και ξενοδοχείων, δεν υπήρχαν εξαιτίας απαγόρευσης λειτουργίας τους είτε υπολειτουργίας τους όπως λαχαναγορών, λαϊκών αγορών, εργοστασίων προτηγανισμένης πατάτας.

Η ελληνοποίηση αιγυπτιακής πατάτας

Με επίσημα στοιχεία φέτος (1.1.20-26.4.20) η εισαγωγή αιγυπτιακής πατάτας έφτασε τους 100.000 τόνους, ενώ έφυγαν προς εξαγωγή μόνο 3.000 τόνοι (3%), δηλαδή στην ελληνική αγορά διατέθηκαν 97.000 τόνοι, που πρέπει να ελεγχθούν που πήγαν και αν πουλήθηκαν ως αιγυπτιακές ή ελληνικές... Σημειώνω, ότι από τους 60.000 τόνους, τα τελευταία 3 χρόνια, ξεπέρασαν τους 110.000 τόνους. Και αυτές οι εισαγωγές είναι οι επίσημες. Υπάρχουν σοβαρότατες ενδείξεις και καταγγελίες ότι γίνεται εκτεταμένο λαθρεμπόριο αιγυπτιακής πατάτας, από τα λιμάνια της χώρας, κυρίως από Κιάτο, συγκεντρώνονται σε αποθήκες βαπτιζόμενες ελληνικές! Το πρόβλημα δεν είναι μόνο η απώλεια εσόδων από το κράτος, κυρίως είναι η προστασία της υγείας των καταναλωτών, γιατί δε γίνεται υγειονομικός έλεγχος για προϊόντα που χρησιμοποιούν φυτοφάρμακα, εκτός προδιαγραφών της ΕΕ. Ακόμα και στις επίσημες εισαγωγές, καταγγέλλεται από παραγωγούς και ιδιοκτήτες συσκευαστηρίων, ότι ο έλεγχος είναι εξαιρετικά πλημμελής, κυρίως λόγω του μη αδέκαστου κρατικού μηχανισμού που στήθηκε επί δεκαετίες...

Επιπλέον, η είσοδός μας τον Μάρτιο στην πανδημία, συνέπεσε με την εισαγωγή αιγυπτιακής πατάτας, εποχή που δεν είχε αρχίσει ακόμα η παραγωγή της ελληνικής. Αυτό οδήγησε τους καταναλωτές σε μεγάλες προμήθειες αιγυπτιακής, με συνέπεια αργότερα, όταν είχαμε ελληνικές ικανές ποσότητες, να μην υπάρχει ζήτηση.

Έτσι, οι Νομοί Ηλείας, Αχαΐας, Μεσσηνίας που παράγουν την εαρινή περίοδο 75.000 τόνους αντιμετωπίζουν σοβαρό πρόβλημα στη διάθεση και τιμή της πατάτας. Σήμερα η τιμή της στο παραγωγό είναι 0,12 ευρώ, κατά 40% κάτω του κόστους παραγωγής ή σαπίζει στα χωράφια, φτάνοντας στον καταναλωτή 7-9 φορές υψηλότερη!!

Η ζημία αυτή οδηγεί σε απόγνωση όχι μόνο τους παραγωγούς, αλλά και επαγγελματίες γεωπονικών καταστημάτων και συσκευαστηρίων τα οποία πιστώνουν τους παραγωγούς κατά 80-90% του κόστους καλλιέργειας.

Λεφτά υπάρχουν για στήριξη των αγροτών

Όπως και στη περίοδο της κρίσης ο πρωτογενής τομέας άντεξε και μάλιστα άνοιξε τα φτερά του στις εξαγωγές. Για να μη καταρρεύσει ή να επανέλθουν οι ερμώσεις και φυγή των νέων, η κυβέρνηση οφείλει άμεσα να προχωρήσει σε στρεμματική ενίσχυση.

Πολύ περισσότερο που ο πρωτογενής τομέας μπορεί να αμβλύνει το μέγεθος της επερχόμενης ύφεσης, όταν όλοι οι υπόλοιποι κλάδοι, όπως μικρομεσαίοι επαγγελματίες ή ο τουρισμός έχουν καταρρεύσει.

Είναι γνωστό ότι η ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, (όπως έκανε η ΝΔ και στους επαγγελματίες) περιορίστηκε σε 150 εκατ. για τη στήριξη των αγροτών, χωρίς σχέδιο και με το σταγονόμετρο.

Όμως με πρόσφατες αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, από προσφυγή της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και σε συνεργασία με Ισπανία-Ιταλία, δικαιώθηκε τελεσίδικα η χώρα μας για τα επιλέξιμα βοσκοτόπια της περιόδου 2009-2013, **επιστρέφοντας στα κρατικά ταμεία 446 εκατ.€.**

Τα ανέλπιστα αυτά χρήματα και, αν χρειαστεί και από το μαξιλάρι του ΣΥΡΙΖΑ, η κυβέρνηση να τα κατευθύνει για στήριξη της αγροτικής-κτηνοτροφικής οικονομίας και του αγροτικού μας πληθυσμού..

Σε κάθε περίπτωση όμως η λύση πρέπει να είναι δομική. Όλοι οι αγρότες πρέπει, επιτέλους να συγκροτήσουν μορφές συνεργατικότητας, έστω επαγγελματική ή διεπαγγελματική οργάνωση, προκειμένου να δυναμώσουν τη διαπραγματευτική τους δύναμη, καθώς και για συμμετοχή τους σε προγράμματα...